

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

Sententiarum fragmentum, Pircheymero interp.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

A 9 Sarracenus: Quid est quod ait Deus ad Hieremiam, Antequam plasmarem te in utero, sciui te, & ex matrice sanctificauit te? Omnino igitur in ventre plasmauit. Chr. Animatum & seminatium potentiam Adam in ventre habens, Seth genuit, quemadmodum dicebam, Seth & Enoc & unusquisque homo prius habent in ventre suum filium, & filius genuit usque ad presens. Hoc autem, Ex utero sanctificauit te, intellige eam, quæ verè genuit filios Dei, secundum testimonium sancti Euangelij.

10 Sarracenus: Facientes voluntatem Dei, bonos dicis vel malos? Chr. Dicere vis, quod Christus nolens passus sit. Et si dicam tibi bonos, dices mihi: Vade adores Deos, quoniam voluntatem Dei tui fecerunt. Sarr. Et hoc ipsum tibi volebam dicere. Chr. Quid tu dicis voluntatem? Ego dico sustinentiam & longanimitatem. Sar. Vnde hoc ostendere potes? Chr. Per rem: quia sedente me & te, vel stantibus, potest quis ex libero arbitrio siue stare, vel moueri. Et nunquid Deo dicente, Non furaberis, Non fornicaberis, Non occides, vult ut furemur, vel fornicemur, vel occidamus? Sar. Non, si enim vellet, nõ utique diceret hoc. Chr. Gloria Deo, quoniam tu confessus es: ecce concordas mihi, quoniam nullus ex nobis siue potest surgere, siue viuere: & quoniam non vult Deus ut furemur, vel fornicemur, vel occidamus. Et si nunc exurgens, furer, vel fornicer, vel occidam, quid ipsum dicis? voluntatem, vel confessionem, vel sustinentiam, vel longanimitatem?

11 Sarracenus: Quis est apud te maior, qui sanctificat, vel qui sanctificatur? Chr. Quid velis dicere, intelligo. Sar. Si enim intelligis, responde mihi. Chr. Si tibi dicam, Qui sanctificat: dices mihi: Vade, adora Ioannem Baptistam, ut baptizantem & sanctificantem Christum tuum. Sar. Sic sanè tibi volebam dicere. Chr. Superueniente te cum seruo tuo in balneo, & ablutus & mundatus ab ipso, quem habes dicere maiorem? illum miserum & argento emptum, vel te mundatum ab ipso, sicque & Dominum ipsius existentem? Sarr. Me ipsum dico maiorem qui possideo, quam illum qui à me possidetur. Chr. Gratias ago Deo. Sic mihi intellige Ioannem, ut seruum & famulum, ministrantem Christo in sancto baptisate in Iordane, in quo baptizatus Saluator meus, eorum qui illic in cauernis latentium draconum & perniciosorum dæmonum capita strauit. Sarracenus autè valde admirans & deficiens, recessit, nihil apponens ad ipsum alterum.

**D. IOAN. DAMASCENI
SENTENTIARVM ALIQVOT
FRAGMENTVM, BILIBALDO PIRCHEY-
mero ad Claram sororem interprete.**

In vitiorum capitalium enumeratione Græci vanam gloriam à superbia distinguunt. Ob idque apud eos octo summa vitiorum genera recensentur. Nos autem, quoniam inanem gloriam ad superbiam tanquam ad genus reuocamus, septem dumtaxat numerare solemus. Porro cum hoc Damasceni opusculum nobis aliquanto breuius videretur, idcirco duo alia eiusdem argumenti subieciimus, vnum Euagrij, alterum Nilij, utrumque ex locupletissima Regina matris Bibliotheca petitum.

C 10 sunt passiones, quibus admodum (præcipuè spirituales) impugnantur homines, gula videlicet, turpis concupiscentia, auaritia, ira, aduersitas, acedia, vana gloria, & superbia.

Hæc itaque vitia discerni, & summa diligentia cognosci debent, ut cum aliquo illorum tentatur homo, semper arma, quibus se munire possit, præparata habeat.

Si gula impugnaris: ventrem coërce: numero & mensura cibus & potus sumatur: animæ separatio à corpore, iudicium venturum, & horrenda gehennæ flamma: pariter & regni coelestis desiderium, assidue coram oculis obuersentur: si quæ ventris opprimetur voluptas.

Si turpis & carnalis te malè vexat concupiscentia: illam vigiliis, labore, orationibus & inedia expelle: proderit & mortis meditatio, mortiferique gaudij supplicium, ac serus alterius declinatio.

Auaritia vincitur liberalitate, & rei pecuniariæ contemptu, pariter & cogitatione illa, quòd ob auaritiam Dominum & magistrum Iudas tradidit, & quòd omnis auarus à Scriptura diuina idololatra vocatur, quodque pecuniis ad breue tempus frui datur, morsque amara vitam acerbam auari sequatur: quapropter si nihil vltra quam sufficiat queratur, passio hæc euitatur.

Si aduersitate aliqua perturbaris, ora & spem cunctam ad Deum dirige: & passionem Christi, nostræque imbecillitatem naturæ contemplare: præsentia cuncta & vana despicere: gratiam coelestem & iustorum fruitionem venturam perpende. Id si feceris, nulla iniuria seu contumelia contristaberis: sed solum Dei offensio te perturbabit.

Si te ira extimulat, mansuetudinem indue, & ad Psalmorum decantationem perurge: malum in bono vince, maiori cede, æqualem perfer, minori, prudètemque concordia cum omnibus exerce hominibus, memor quam mansuetus agnus innocens ad mortem deductus sit.

Si acedia infestaris, te ipsum laborando, meditando, orando & legendo excita: spes firma te instiget, vt considerare possis quantum inter frigidam pigritiam & calidum inter sit feruorem: quorū vnum à ventura separat gloria, alterū regni coelestis te heredem creat.

Quòd si vana tentaris gloria, te ipsum scrutare, nihilque ad laudem seu demonstrationem perage humanam. Sed omnis operatio tua in occulto fiat, nemine præterquam Deo solo vidente, ad quem vniuersa referantur opera: hominum laudes, honores, prælationes & similia contemne: & magis amplectere, si te accusant & contumelia afficiunt, mentientes & odio habentes, peccatores.

Si à dæmoniaca & pessima superbiæ oppugnaris passione, nemine iudica, sed solum te ipsum circumspice & cognosce: humilem te coram Deo ostende, & inferiori omnibus te existima hominibus: eudaciam & animi tumorem reiice: ieiuniis, orationibus, vigiliis insiste: & cum te quid rectè facere cõtingerit, non potentia tua illud adscribe, sed diuinæ pietati id totum acceptum refer: simplex & recta sit tua conuersatio: nec aliud in corde, aliud in ore habe: dolosum etenim est, proin omnis animi elatio lachrimarum fonte extinguitur.

At turbæ viciorum vniuersæ resisti poterit, si semper & assidue homo cogitauerit, Deum operum suorum inspectorem, angelum custodem, virtutis nobilitatem, voluptatem momentaneam, peccati spurcitiem, vitam labilem, mortem incertam, gaudium seu cruciatum sempiternum, puræ conscientia pacem, hominis dignitatem, Dei beneficium, & super omnia Christi vitam, mortem, & crucem. Quæ enim & qualis vita, si vix homo ex sepulchro progressus, rursus ad sepulchrum perget, & demum in perpetua gehennæ flamma sepelitur? Deum igitur amemus, & præcepta eius ita obseruemus, vt exantlata fragili & misera vita, ad perpetuæ beatitudinis gloriam foeliciter peruenire valeamus, Amen.